

CAMILLA
LACKBERG

ΑΣΗΜΕΝΙΑ
ΦΤΕΡΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΚΟΝΔΥΛΗΣ

ΜΕΤΟΙΧΜΙΟ

Ασημένια φτερά

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Αστυνομικό

Πρώτη έκδοση Ιούλιος 2020

Πρώτη έκδοση στην παρούσα μορφή Δεκέμβριος 2025

Τίτλος πρωτοτύπου Camilla Läckberg, *Vingar av silver*, Bokförlaget Forum 2020

Επιμέλεια – Διόρθωση τυπογραφικών δοκιμών Ιωάννα Ανδρέου

Σχεδιασμός εξωφύλλου Σαβίνα Χριστοπούλου

© 2020, Camilla Läckberg

© 2020, 2023, Εκδόσεις **ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ** (για την ελληνική γλώσσα)

ISBN 978-618-03-4605-3

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84605

Κ.Ε.Π. 6516, κ.π. 22520

Εκδόθηκε πρώτη φορά από τον Forum, Σουηδία.

Κατόπιν συμφωνίας με το Nordin Agency AB.

Δεν επιτρέπεται η με οποιονδήποτε τρόπο χρήση ή αναπαραγωγή ολόκληρου ή μέρους του βιβλίου με σκοπό την εκπαίδευση τεχνολογιών ή συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης. Το παρόν έργο προστατεύεται από τη διαδικασία εξόρυξης κειμένου και δεδομένων (Άρθρο 4(3) Οδηγία (ΕΕ) 2019/790).

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε μέσο ή τρόπο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα

τηλ.: 211 3003500

metaixmio.gr · metaixmio@metaixmio.gr

Κεντρική διάθεση

Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα

τηλ.: 210 3647433

Βιβλιοπωλεία ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

- Ασκληπιού 18, 106 80 Αθήνα
τηλ.: 210 3647433
- Πολυχώρος, Ιπποκράτους 118, 114 72 Αθήνα
τηλ.: 211 3003580, fax: 211 3003581

Camilla Lackberg

Ασημένια φτερά

Μετάφραση από τα σουηδικά
Γρηγόρης Κονδύλης

ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

Στην Κάριν

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Δύο καταδικασμένοι για φόνο κρατούμενοι δραπέτευσαν νωρίς το πρωί κατά τη διάρκεια της μεταφοράς τους. Όταν οι δεσμοφύλακες που τους συνόδευαν σταμάτησαν σ' ένα πάρκινγκ του αυτοκινητοδρόμου E4, στο ύψος της Γκρένα, εκείνοι άρπαξαν την ευκαιρία και διέφυγαν στο δάσος.

Στο σημείο έσπευσαν ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις, ωστόσο η αναζήτηση των δραπετών παραμένει μέχρι στιγμής άκαρπη.

Σύμφωνα με την εκπρόσωπο Τύπου της Σωφρονιστικής Υπηρεσίας Κάριν Μαλμ, οι φυγάδες δεν αποτελούν δημόσιο κίνδυνο.

Εφημερίδα Aftonbladet, 5 Ιουνίου

Η Φέι άναψε τη μηχανή του καφέ. Καθώς ετοιμαζόταν ο εσπρέσο της, κοίταξε έξω από το ψηλό παράθυρο της κουζίνας. Και, ως συνήθως, μαγεύτηκε από τη θέα.

Το σπίτι στο Ράβι είχε γίνει ο δικός της επίγειος παράδεισος. Το μέρος δεν ήταν ιδιαίτερα μεγάλο, διακόσιους μόνιμους κατοίκους είχε όλο κι όλο. Χρειαζόσουν περίπου πέντε λεπτά για να κάνεις τον γύρο του Ράβι, αν πήγαινες λίγο αργά. Αλλά καταμεσής στη μικρή πλατεία υπήρχε ένα ρεστοράν με τη νοστιμότερη πίτσα και τα καλύτερα ζυμαρικά που είχε φάει ποτέ της. Ήταν γεμάτο κάθε βράδυ. Πότε πότε το επισκέπτονταν τουρίστες, αλλά ειδικά τώρα προς τα τέλη Μαΐου είχαν αρχίσει να αυξάνονται: γάλλοι ποδηλάτες ή αμερικανοί συνταξιούχοι που είχαν νοικιάσει ένα τροχόσπιτο και εκπλήρωναν το όνειρό τους να δουν την Ιταλία, ενώ τα ενήλικα τέκνα τους αναρωτιόνταν γιατί οι γονείς τους επέμεναν να κάνουν τη ζωή τους αντί να φυλάνε τα εγγόνια τους.

Αλλά Σουηδοί δεν υπήρχαν.

Η Φέι δεν είχε δει Σουηδό εδώ από τότε που είχε αγοράσει το σπίτι, κάτι που αποτελούσε αποφασιστικό παράγοντα για την επιλογή τόπου. Στη Σουηδία ήταν πασίγνωστη, την ήξερε όλη η χώρα. Στην Ιταλία και ήθελε και χρειαζόταν να είναι ανώνυμη.

Το όμορφο παλιό σπίτι που είχε αγοράσει δεν ήταν μέσα στο χωριό, αλλά έξω από αυτό και σε απόσταση είκοσι λεπτών με τα πόδια. Βρισκόταν πάνω σ' έναν λόφο, με αμπέλια που σκαρφάζωναν την πλαγιά κι έφταναν μέχρι το σπίτι. Η Φέι λάτρευε να την ανεβοκατεβαίνει, να πηγαίνει ν' αγοράζει ψωμί, τυρί και

προσούτο. Βέβαια όλ' αυτά ήταν οι απόλυτες κοινοτοπίες για τη ζωή στην ιταλική επαρχία, αλλά εκείνη τ' απολάμβανε στο έπακρο. Το ίδιο και η μητέρα της η Ίνγκριντ, όπως φυσικά και η Σέρστιν με τη Ζιλιέν. Είχαν γίνει μια πολύ δεμένη τετράδα στα δύο χρόνια που είχαν περάσει από τότε που ο Τζακ, ο πρώην σύζυγος της Φέι, καταδικάστηκε σε φυλάκιση.

Η Σέρστιν και η Ίνγκριντ συναγωνίζονταν ποια θα κανάκευε περισσότερο τη Ζιλιέν, και τώρα που η Σέρστιν περνούσε συχνά πολύ χρόνο μακριά τους, η Ίνγκριντ τής έστελνε καθημερινά φωτογραφίες και ενημερώσεις για τη μικρή.

Ο εσπρέσο ήταν έτοιμος και η Φέι πήρε το φλιτζάνι της και διέσχισε το καθιστικό προς την πίσω μεριά του σπιτιού, εκεί όπου πλατσουρίσματα και χαρούμενες παιδικές φωνές μαρτυρούσαν την ύπαρξη πισίνας πριν καν τη δει κανείς. Λάτρευε το καθιστικό της. Της είχε πάρει καιρό να το διακοσμήσει, αλλά με υπομονή και με μία από τις ικανότερες διακοσμήτριες της Ιταλίας είχε διαμορφώσει το σπίτι της όπως ακριβώς το ήθελε. Το κτίριο είχε χοντρούς πέτρινους τοίχους που κρατούσαν έξω τη θερμοκρασία και το διατηρούσαν δροσερό ακόμα και τους πιο καυτούς καλοκαιρινούς μήνες, αλλά το έκαναν και λίγο σκοτεινό στο εσωτερικό του. Αυτό το είχαν διορθώσει με ογκώδη ανοιχτόχρωμα έπιπλα και διακριτικό φωτισμό. Τα μεγάλα παράθυρα στην πίσω μεριά άφηναν αρκετό φως να μπαίνει μέσα. Της άρεσε πολύ ο τρόπος με τον οποίο το καθιστικό σχεδόν ανεπαίσθητα μετατρέποταν σε βεράντα.

Η λευκή κουρτίνα τη χάιδεψε καθώς βγήκε έξω στην πισίνα. Ήπιε μια γουλιά εσπρέσο και κοίταξε τη μητέρα και την κόρη της, πριν αυτές την πάρουν χαμπάρι. Η Ζιλιέν είχε μεγαλώσει, με μαλλιά που είχαν γίνει σχεδόν άσπρα από τον πολύ ήλιο. Αποκτούσε σχεδόν καθημερινά νέες φακίδες και ήταν όμορφη,

υγιής, ευτυχισμένη. Όλα όσα ευχόταν γι' αυτήν η Φέι. Όλα όσα καθιστούσε εφικτά μια ζωή χωρίς τον Τζακ.

«Μαμά, μαμά, κοίτα, κολυμπώ χωρίς μπρατσάκια!»

Η Φέι χαμογέλασε και πήρε μια έκπληκτη έκφραση για να δείξει στην κόρη της πόσο μεγάλη τη θεωρούσε πια. Η Ζιλιέν κολυμπούσε στη βαθιά πλευρά της πισίνας, με κοπιαστικές κινήσεις σαν σκυλάκι, αλλά χωρίς τα μπρατσάκια με στάμπα τον αρκούδο Μπάμσε, τα οποία ήταν παρατημένα στην άκρη. Η μητέρα της Φέι κοιτούσε ανήσυχη το εγγονάκι της, καθισμένη κατά το ήμισυ μόνο, για να προλάβει να ριχτεί στο νερό σε περίπτωση ανάγκης.

«Ηρέμησε, μητέρα, τα καταφέρνει».

Η Φέι ήπια άλλη μια γουλιά εσπρέσο και διαπίστωσε ότι ο καφές της κόντευε να τελειώσει. Μετάνιωσε που δεν είχε κάνει καπουτσίνο.

«Επιμένει να κολυμπάει στα βαθιά» είπε η μητέρα της με μια δόση απελπισίας.

«Από τη μαμά της το πήρε».

«Ναι, ευχαριστώ για την πληροφορία, αλλά το ξέρω!»

Η Ίνγκριντ γέλασε και η Φέι σκέφτηκε ξαφνικά –για πολλοστή φορά μέσα σε αυτά τα δύο χρόνια– πόσο όμορφη ήταν η μητέρα της. Παρά τα όσα είχε τραβήξει στη ζωή της.

Οι μόνοι που γνώριζαν ότι η Ίνγκριντ και η Ζιλιέν ζούσαν ήταν η Φέι και η Σέρστιν. Για τον υπόλοιπο κόσμο ήταν και οι δύο νεκρές. Η Ζιλιέν δολοφονημένη από τον πατέρα της, ένα έγκλημα για το οποίο ο Τζακ εξέτιε τώρα ποινή ισόβιας φυλάκισης στη Σουηδία. Είχε φτάσει πολύ κοντά στο να συντρίψει τη Φέι. Η αγάπη της γι' αυτόν την είχε μετατρέψει σε θύμα. Αλλά στο τέλος αυτός ήταν που βρέθηκε πίσω από τα κάγκελα.

Η Φέι πήγε εκεί όπου ήταν η μητέρα της και κάθισε δίπλα της

σε μια πολυθρόνα από μπαμπού. Η Ίνγκριντ συνέχισε να κοιτάζει τη Ζιλιέν, ενώ όλο το κορμί της μαρτυρούσε ένταση.

«Πρέπει να φύγεις ξανά;» ρώτησε, χωρίς να πάρει το βλέμμα της από το εγγόνι της.

«Η επέκταση στις ΗΠΑ πλησιάζει με άλματα και έχουμε πολλή δουλειά με την έκδοση νέων μετοχών. Αν καταφέρω να εξασφαλίσω την εξαγορά στη Ρώμη, η εταιρεία αυτή θα γίνει μια πολύτιμη προσθήκη στη Revenge. Ο Τζοβάνι, ο ιδιοκτήτης, θέλει να πουλήσει, απλώς πρέπει να τον κάνω να συνειδητοποιήσει ότι η τιμή μου είναι η καλύτερη προσφορά που μπορεί να του δώσει κάποιος. Αλλά όπως όλοι οι άντρες υπερεκτιμά κατάφωρα την αξία του».

Η μητέρα της κοιτούσε με ανησυχία μια τη Φέι και μια τη Ζιλιέν.

«Δεν καταλαβαίνω γιατί δουλεύεις τόσο πολύ. Έχεις ακόμη το δέκα τοις εκατό της Revenge και δεν χρειάζεται να σηκώσεις ποτέ ξανά ούτε το μικρό σου δαχτυλάκι με αυτά που έβγαλες από τις μετοχές σου».

Η Φέι ανασήκωσε τους ώμους και ήπιε τις τελευταίες γουλιές από τον εσπρέσο της.

«Ένα κομμάτι μου ευχαρίστως θα ήθελε να μείνει εδώ μαζί σας. Αλλά με ξέρεις τώρα. Θα πέθαινα από βαρεμάρα έπειτα από μια βδομάδα. Και ασχέτως από το τι ποσοστά έχω, η Revenge είναι το παιδί μου. Και είμαι ακόμη πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου. Επιπλέον νιώθω υπεύθυνη για όλες αυτές τις γυναίκες που μπήκαν μέσα κι έριξαν τα λεφτά τους για να 'αποκτήσουν μετοχές στη Revenge. Ουσιαστικά πήραν ένα ρίσκο μ' εμένα, με την εταιρεία, την οποία θέλω να συνεχίσω να διαχειρίζομαι. Και μια και το 'φερε η κουβέντα, σκέφτομαι σοβαρά να αγοράσω ξανά ένα μεγάλο μέρος των μετοχών, αν θελήσουν κάποιες να πουλήσουν. Όπως και να 'χει, θα είναι μια καλή έξοδος γι' αυτές».

Η μητέρα της ανασηκώθηκε λίγο όταν η Ζιλιέν έκανε στροφή στην άλλη άκρη της πισίνας.

«Ναι, ναι, η γυναικεία αδελφότητα και όλα αυτά» είπε. «Φοβάμαι ότι δεν έχω την ίδια άποψη μ' εσένα σχετικά με την αφοσίωση και την πίστη των γυναικών».

«Νέοι καιροί, μαμά. Οι γυναίκες έχουν ενωθεί. Εν πάση περιπτώσει, η Ζιλιέν δεν έχει πρόβλημα που θα πεταχτώ μέχρι τη Ρώμη, το συζητήσαμε νωρίτερα σήμερα».

«Το ξέρεις ότι σε θεωρώ πολύ ικανή; Ότι είμαι περήφανη για εσένα;»

Η Φέι έπιασε το χέρι της Ίνγκριντ.

«Το ξέρω, μαμά. Φρόντισε εσύ τη σκανταλιάρα μας τώρα και πρόσεχε μη μας πνιγεί, κι εγώ θα επιστρέψω σύντομα στο σπίτι».

Η Φέι πήγε στην άκρη της πισίνας όπου κολυμπούσε η ασθμαίνουσα Ζιλιέν, με τις απλωτές της να εναλλάσσονται με καταπόσεις χλωριωμένου νερού.

«Γεια σου, αγάπη μου, φεύγω τώρα!»

«Γεια σου, μ...»

Μια γερή γουλιά νερό έπνιξε τις υπόλοιπες συλλαβές, αφού η Ζιλιέν προσπάθησε να σηκώσει το χέρι να χαιρετήσει ενώ κολυμπούσε. Με την άκρη του ματιού της, η Φέι είδε την Ίνγκριντ να τρέχει προς το μέρος της μικρής.

Πήρε από το καθιστικό τις αποσκευές της· η λιμουζίνα που θα την πήγαινε στη Ρώμη λογικά θα είχε έρθει. Σήκωσε την όμορφη βαλίτσα Louis Vuitton, για να μη χαράξουν τα ροδάκια τα γυαλιστερά δάπεδα από σκούρο ξύλο, και κατευθύνθηκε προς την μπροστινή πόρτα. Όταν προσπέρασε το γραφείο της Σέρστιν, την είδε να κάθεται απορροφημένη μπροστά στον υπολογιστή με τα γυαλιά της στην άκρη της μύτης της, όπως πάντα.

«Τοκ τοκ, φεύγω τώρα...»

Η Σέρστιν δεν σήκωσε το βλέμμα, μια βαθιά ρυτίδα ανάμεσα στα φρύδια της φανέρωνε ανησυχία.

«Όλα εντάξει, Σέρστιν;»

Η Φεί δρασκελίσε μέσα στο δωμάτιο και άφησε κάτω τη βαλίτσα.

«Δεν ξέρω...» έκανε η Σέρστιν αργόσυρτα χωρίς να σηκώσει τα μάτια της από την οθόνη.

«Με κάνεις και ανησυχώ τώρα, υπάρχει κάποιο πρόβλημα με τις νέες μετοχές; Ή μήπως με την επέκταση στις ΗΠΑ;»

Η Σέρστιν κούνησε το κεφάλι.

«Δεν ξέρω ακόμη».

«Πρέπει ν' ανησυχώ;»

Η Σέρστιν καθυστέρησε ν' απαντήσει.

«Όχι... όχι ακόμη».

Ακούστηκε η κόρνα ενός αυτοκινήτου απέξω και η Σέρστιν έγνεψε προς την εξώπορτα.

«Πήγαινε τώρα. Τακτοποίησε τη δουλειά στη Ρώμη. Και μιλάμε μετά».

«Μα...»

«Σίγουρα δεν είναι τίποτα».

Η Σέρστιν χαμογέλασε καθησυχαστικά, αλλά καθώς η Φεί πήγαινε προς τη βαριά ξύλινη πόρτα είχε την αίσθηση ότι κάτι συνέβαινε, κάτι απειλητικό, και δεν μπορούσε να το βγάλει από το μυαλό της. Αλλά ό,τι πρόβλημα κι αν ήταν θα το έλυσε. Έπρεπε να το λύσει. Όπως πάντα.

Μπήκε και κάθισε στη λιμουζίνα, έκανε νόημα στον οδηγό να ξεκινήσει και άνοιξε το μικρό μπουκάλι σαμπάνιας που την περιμήνευε. Κι ενώ το αυτοκίνητο κατευθυνόταν προς τη Ρώμη, η Φεί δοκίμασε σκεφτική λίγη σαμπάνια από το ποτήρι της.

40 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ

Η μάχη δεν έχει τελειώσει ακόμη.

Πάνω που η Φέι πίστεψε ότι όλα ήταν επιτέλους καλά, η ίδια απειλείται ξανά. Έχει φτιάξει τη ζωή της στο εξωτερικό, ο πρώην άντρας της είναι στη φυλακή και η εταιρεία της Revenge σημειώνει τεράστια επιτυχία. Τη στιγμή όμως που η Revenge ετοιμάζεται να κατακτήσει τις ΗΠΑ, μια νέα απειλή κάνει την εμφάνισή της και η Φέι αναγκάζεται να επιστρέψει στη Στοκχόλμη.

Θα ρισκάρει να αφήσει πίσω της όλα αυτά για τα οποία πάλεψε τόσο σκληρά; Ή θα καταφέρει να αναγεννηθεί από τις στάχτες της και να ανακτήσει τον έλεγχο; Με τη βοήθεια μιας επίλεκτης ομάδας γυναικών ξεκινάει να μάχεται για να σώσει ό,τι της ανήκει – τα αγαπημένα της πρόσωπα αλλά και τον ίδιο της τον εαυτό.

Μια δραματική ιστορία προδοσίας, εκδίκησης και γυναικείας αλληλεγγύης.

Σκληρό και πραγματικά περίτεχνο. Δεν πίστευα ότι ήταν δυνατό να ανεβάσει τη γυναικεία εκδίκηση σε υψηλότερο επίπεδο από ό,τι είχε ήδη κάνει, αλλά η Lackberg με εκπλήσσει διαρκώς.

Bohslänningen

Τα *Ασημένια φτερά* είναι ένα απολαυστικό κοκτέιλ εξουσίας και ίντριγκας που θα ανεβάσει την αδρεναλίνη σας στα ύψη. Στο δεύτερο βιβλίο της σειράς με τη Φέι δεν χωράνε άσκοπες ηθικολογίες ούτε ανόητες ευαισθησίες. Η αρχαία ελληνική τραγωδία στην εποχή του #MeToo.

Il Messaggero

ISBN: 978-618-03-4605-3

9 786180 346053

ΒΟΗΘ. ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ 84605

metaixmio.gr

ΔΙΑΘΕΣΙΜΟ
ΚΑΙ ΣΕ

e-book